

- (1) שלומן להשלימן נטובות להקדמן וישועות להעצמן
- (2) נשאלתם להחמימן וברכה אב להנאימן לגדק
- (3) אבל מ בנין בלב ל הרב נהרתי אשר חוזמן
- (4) לכל טובה להחמימן ולכל חכמות להחמימן ולכל מצות להחמימן
- (5) נכון ידעת למנותו היות פרנס דורו ומוריתו ביר נסים נע
- (6) שלום רב מהאל הרב אשר יתברך ממזרח וממערב
- (7) נצח שלם הגיעה אגרתו היקרה המשובחת והמפורסמת
- (8) במליחו מנוסרה ביננה וקדחתה בשמחה ואשר
- (9) חזקתו עסק השוהב השאלה הנשאלת היא נסה השאלה אשר
- (10) שאל החבר שם מלת מלת ולא היא ששאלה אשר שאלתי ואשר שגרו
- (11) אליך ואמת אשר השיב מדעניו הרב חזקוני שם הוא פירוש החלכה
- (12) וחללה תחשו אשר שאל וחזקתו בידיהם אבות ואימם יקטנה ואחר
- כך נהרצא
- (13) מיועיל זו השאלה אם נהרצא ואם לא נהרצא כבר אמרו הביע האב
- דבתי בבחי
- (14) בעדושי (הא) בתו ובהנחה בדבריה שגדלה שיצאה לבריהם דאמה ועד
- (15) נבגרת לאמה ל
- (16) את הח ביה המצות (היום) מצות יצא קדמה לפצוח אליך ליבם ולא
- לחליץ בה דרבנן ביבן
- (17) למדנוהו דתיה ורבים חלבה ברבים ולא באבא שאול ואף על פי
- (18) שאמר רב שמע משפיה דר חלקיה בן חלקיה מצוה חליץ קוד לפצוח יבמה
- שחין אום מין
- (19) לא דכנן למיחר לקמן ואי אמרת יבמה לא ניהא ליציצא להחמימן
- (20) לא בכל כורחה אלא לא לכל האנשים ולא לכל היבמין ולא לכל
- (21) היבמות כי יש יבם ואוילוי ליבם ויש יבמה ואוילוי לחלוק כי רוב
- העם מין
- (22) אמן מחכויין
- (23) רשומה לדבר אלין בי בן אמרה עלה ודברו אלין דאם חכם ודברו
- (24) אלין שנותנין לו קדח המונח לו ואם היה פסול ומסרף על פי חדין
- (25) ותזקנים אבמין לו בעל ברחו כי בן אב אב ואי אב יבם

- (26) יבומי מיבנא לה מחלק לא חלצנא לה אבפיןן לה מלמד
 (27) שבומי דש יני ואשר תיה בביחרין
 (28) לאחר וקנו מידם
 (29) שיקב דין בין טוב ובין
 (30) רע ושלח בית דין שח בית הכנסת כגון ר

שולים

- (1) אברהם ביר פראח וחמיתו וארבעת זקנים אחרים ותלכו והחזירו תשובה לבית דין כי הלכנו אצל זו היבמה
 (2) ואשר מודענותא בבשירי הנשים ואיפנו עליה ודברנו אליה בימן השמים ומן החורה רפייה רחמנא עלייך לין ממנו
 (3) מירוש וחובת היא שהתבימי לו בעל כרחיך אל תסרפי ואל תמאני עליו ואל תשמיעי ממך יפתיך וישגיך ואם תאמרי שפא
 (4) לא יהרצא אבוך ולא יתן לך כדוניא עלינו כל מה שתתפרצי מן אבוך השיבה אלינו וכן עתה ואמרה אחיו

דף שני

- (1) אחיו שנפטר ואן על מי נח וכל שכן זה שיש לו ואברים
 (2) אשה ובנים שתכניסוני על אה חמתב בשרת לא אבו אל
 (3) דבריכם ולא אשמע מליכס שתכניסוני אצל צרה יש לו אחים פנוים
 (4) אם יבמו ואם יחלצו יחלצו ואל תחריכוני שפא תוציאוני לתרבות יבמו
 (5) רעה ויהי עלי בצורכם וכששמע בית דין והזקנים הנשארים את דברי הזקנים אמר בית דין ליבם מה
 (6) תאמר נמשך הרי אמרה לי שאכנס אצל צרה עמד אחו היבם
 (7) ונשבע שאין אחריו חינו הדין ומה שהיה כבר פירשתי
 (8) אליך וכתבוה בנת דין והזקנים בזה המקום כי לא יאבו לשמוע אל דבריהם
 (9) כי יש ביננו אנשים לא ידעו עומק הדינים ואם ממרים על פי בית דין
 (10) ומסרפיס לכל מה שיטענו ויחזקו ידי בעלי הדינים כדי להכעיס
 (12) ואם לא ידעו כי לא היבמות יחלצו ולא כל היבמות יחלצו ויש לבית דין
 (12) שידין לפי העת ולפי הזמן ולפי בעלי דינים ועתה שאל אני מלפניך
 (13) שתגלה אוזן אד הרב ותאמר לו איזה תו טוב שנכריח זה היבם ששים

(14) לו אשה ובנים ותהיה לאחיו אם רצו ייבמו ואם רצו יחלצו

ונשבת

(15) קטטה ומחלוקה או שנכריחה היבמה על כרחה ונכניסה על הצרה

(16) אם תחבלש ולא תצא לתרבות רעה ילמדנו רב הרב מא נעשה כי

(17) יש במקום הזה שיתזקן את זרוע היבם למען שימרו על פי

(18) בית דין ותנתין לה החשובה כדי להשקיע מדון ופריכה ואשר זכר

(19) עבור הקלמוסים מקנה מר כי הזמן הזה הם להים ולא יתחכום

(20) אלא עד אבונים בצ ואני אשגר ואביאם ואחזקם קלמוסים

(21) ואשגרם אליך תשחושין הודיעני

(22) כי אני שמח בהם ומה שנשאר לך מדמי החלקי הודיעני או הדעני אצל

(23) מי אשגר אליך וכן תתן רוב ושחח ממני לרב הרב אחרת

(24) ושלום לך ושלום לאנשי ביתך ואשרים אל משמעתך ועקב שלום

